

[Jens Foged.]

teråd til skatteråd. Vi finder, at det er en paragraf, som aldrig burde have været indført. De love, som vi har styret ind efter med afskrivningsregler, er love, der må anvendes, og folk må bruge dem. Jeg må igen bruge den samme sætning: tidløse love, der ikke røres ved, og afskrivningslovene bør være tidløse love.

Vi finder derfor stadig væk, at § 28 bør udgå, og vi tilslutter os i vid udstrækning de bemærkninger, som hr. Glistrup allerede har gjort.

Ministeren for skatter og afgifter (*Svend Jakobsen*):

Jeg skal først gøre en mere principiel bemærkning til hr. Glistrups påstand om, at denne lovparagraf er kommet ind ud fra en holdning om, at afskrivninger er noget, man skal genere.

Tværtimod. Baggrunden for, at § 28 er kommet ind i vores lovgivning, er at sikre, at vi fortsat kan operere med rimelige og gunstige afskrivningsregler i Danmark. Det kan ikke være nogen hemmelighed for nogen i dette ting, at der i større og større kredse af befolkningen bredte sig en modvilje mod afskrivningerne, fordi nogle få brugte disse afskrivninger meget hårdt og brugte dem på en sådan måde, at man til trods for et meget stort privatforbrug ikke betalte et bidrag til samfundets opretholdelse. Jeg tror ikke, der er nogen tvivl om, at der er en sammenhæng med, at dette ting sikrer, at man ikke kan anvende afskrivningsregler og investeringsfondshenlæggelser osv. på en så hård måde. Jeg tror, at det er en forudsætning, at vi sikrer, at det ikke sker, hvis vi skal opretholde gunstige afskrivningsregler. Ellers vil modviljen i befolkningen mod afskrivningsregler brede sig, og det er ikke hensigtsmæssigt. Det er tværtimod hensigtsmæssigt, at vi kan opretholde afskrivningsregler, der på den ene side er enkle at administrere, således som det er med vort nuværende saldoafskrivningssystem, og på den anden side er afskrivningsregler, der giver incitament til erhvervsinvesteringer og dermed til erhvervsaktivitet. Derfor er motiverne for ligningslovens § 28 stik modsat det, som hr. Glistrup forsøgte at udlægge heroppe fra talerstolen før.

Så skal jeg gøre et par bemærkninger om

det konkrete indhold. Det er jo således, at man kan have et privatforbrug på 55.000 kr., uden at loven her får virkning, og vel at mærke 55.000 kr., efter at skatten er betalt. Den indregnes altså ikke, og dermed er det jo en beløbstørrelse, der vel svarer til, at en lønmodtagerindtægt kan være på et sted mellem 90.000 og 100.000 kr., før denne lov overhovedet kan få nogen virkning.

Derfor er det ikke, som hr. Glistrup forsøger at udlægge det her fra talerstolen, de små, de nyetablerede og de fattige, som vil blive ramt ved, at denne lov træder i kraft med virkning her for indkomståret 1975 for første gang. Det er det sædvanlige fra fremskridtspartiets, fra hr. Glistrups side, at man bruger de små i argumentationen, triller dem foran sig i sine bestræbelser på at beskytte regler, der alene kommer de bedrestillede, de største indkomster til gode.

Jeg skal ikke gøre flere bemærkninger her ved denne andenbehandling, måske lige den ene, at selv om vi har disse tal inde i billedet, de 55.000 kr., så er det alligevel sådan, at man altid kan foretage afskrivninger på 10 pct. af inventar og andre driftsmidler, altid kan foretage afskrivning med de 2 pct. på bygninger. Derudover kan man foretage de afskrivninger, der knytter sig til det enkelte år, og som fortabes, hvis de ikke bliver anvendt. Dem kan man foretage, uden at der bliver mulighed for i kraft af § 28 at foretage ændringer i den pågældende selvangivelse. Jeg vil også godt understrege, at det investeringsfradrag, som vi gennemførte her i septembersamlingen på 20 pct. af investering i inventar og maskiner m.v., kan man gennemføre, uden at man her kan gribe ind med § 28. Det samme gør sig gældende med det investeringsfradrag, der også for indeværende og næste år er gældende for investering i erhvervsbygninger.

Jeg synes, det er nødvendigt at anføre disse ting i fortsættelse af den tale, som hr. Glistrup holdt, og som ligger så langt fra realiteterne, at det var nødvendigt allerede her ved anden behandling at bringe det på plads.

Ordføreren for forslagsstillerne (*Glistrup*) (FP):

Skatteministeren har ret i, at loven kun finder anvendelse i de tilfælde, hvor skattevæsenet anser, at en familie har haft et